

rep.nr 2011 | 3059

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

**OPENBARE TERECHTZITTING VAN TWEEENTWINTIG NOVEMBER
TWEEDUIZEND EN ELF.**

3e KAMER

bediendecontract

op tegenspraak

definitief

In de zaak :

B.

Appellant, die op de openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester De Saedeleer Kristof
loco meester Maeschalck Johnny, advocaat te Zellik,

tegen :

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met
maatschappelijke zetel gevestigd te 1020 Brussel, Houba
de Strooperlaan 145,

Geïntimeerde, die op de openbare terechtzitting
wordt vertegenwoordigd door meester Vanden Bulcke
Margo loco meester Matthys Elisabeth, advocaat te
Brussel.

* * *

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging en meer bepaald op :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak, door de 23e kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel op 22 juni 2010;

- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 8 juli 2010;

- de conclusies en syntheseconclusies voor de appellant, neergelegd ter griffie op 22 december 2010 en 21 april 2011;

- de eerste conclusies, aanvullende en syntheseconclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 21 oktober 2010, 21 februari 2011 en 21 juni 2011;

- de voorgelegde stukken;

De partijen werden gehoord in de mondelinge uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 13 september 2011, waarna de debatten werden gesloten en de zaak werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie voor schriftelijk advies.

- gelet op het schriftelijk advies van mevrouw S. SABLON, substituut-arbeidsauditeur bij het Arbeidsauditoraat gedelegeerd bij het Auditoraat-generaal ontvangen ter griffie op 3 oktober 2011.

- gelet op de repliek van geïntimeerde partij ontvangen ter griffie op 25 oktober 2011;

Waarna de zaak van rechtswege in beraad werd genomen en de uitspraak werd gesteld op de openbare terechtzitting van 8 november 2011 waarop ze verdaagd werd voor uitspraak op heden.

* *

*

I. FEITEN

a.-

Het arbeidshof acht volgende feiten niet betwist of bewezen en relevant voor de beoordeling van de betwisting.

De heer B s sinds 1990 actief als voetbalscheidsrechter en met de vzw Koninklijke Belgische Voetbalbond (hierna genoemd de vzw) verbonden door een arbeidsovereenkomst voor scheidsrechters vanaf het voetbalseizoen 2002-2003. Op de loonbrieven die door de vzw werden afgeleverd werd als datum van indiensttreding 1 februari 2002 vermeld.

Op het einde van het voetbalseizoen **2004-2005** werd de heer B aangeduid om een stage te volgen om A scheidsrechter te worden, dit is om opgenomen te worden in de hoogste categorie van de voetbalscheidsrechters. Deze stage werd enkele malen verlengd, tot de bevoegde commissie van de centrale scheidsrechterscommissie (hierna genoemd de CSC) op 30 mei 2007 besliste dat de heer B opgenomen bleef in categorie B, maar niet meer in aanmerking kwam om wedstrijden van 1ste nationale te leiden.

Deze beslissing werd door de vzw met aangetekende brief van 13 juni 2007 ter kennis gebracht van de heer B , waarbij als motivering voor de beslissing werd gerefereerd aan volgende elementen:

- het werkplan van de CSC
- de leeftijd van de heer B
- zijn prestaties in het seizoen 2006-2007
- zijn toekomstperspectieven
- rekening houdend met het aantal effectieven nodig om de aanduidingen te garanderen in de verschillende categorieën van wedstrijden voor het volgende seizoen.

Met aangetekende brief van 20 juni 2007 meldde de raadsman van de heer B dat deze het niet eens was met de genomen beslissing en wenste gehoord te worden door de commissie. Uiteindelijk is deze hoorzitting er niet gekomen.

Op 18 augustus 2007 werd de heer B door de CSC opgeroepen om te worden gehoord over een incident dat had plaatsgegrepen tijdens een wedstrijd op 31 juli 2007; nadat de heer E gemeld had zich om beroepsredenen niet te kunnen vrijmaken, meldde de CSA met aangetekende brief van 5 september 2007 beslist te hebben hem niet meer als scheidsrechter aan te duiden tot hij vrijwillig zou zijn verschijnen.

b.-

Op 18 september 2007 dagvaardde de heer B_i de vzw voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Brussel in kort geding en vorderde:

- dat de door de vzw genomen beslissingen van 13 juni 2007 en 5 september 2007 zouden worden geschorst en dat zou worden bevolen dat alle arbeidsvoorwaarden, inclusief de functie van scheidsrechter van categorie B stagiair 1 en het hiermee overeenstemmend loon, zoals van kracht vóór de bestreden beslissingen voorlopig behouden zouden blijven, minstens tot een uitspraak ten gronde;
- te bevelen dat de heer B_i op regelmatige basis tewerkgesteld zou worden als scheidsrechter in de eerste nationale afdeling, in overeenstemming met zijn kwalificatie (B stag. 1) en alleszins met een frequentie die vergelijkbaar is met deze van het seizoen 2006-2007, op straffe van een dwangsom van 15.000 EUR per inbreuk en per dag vertraging;
- voorbehoud te verlenen voor de geleden schade;
- de vzw te veroordelen tot de kosten van het geding.

Met vonnis van 22 november 2007 verklaarde de voorzitter de vordering ontvankelijk doch ongegrond en veroordeelde zij de heer B_i tot de kosten van het geding.

Nadat de heer B_i op 12 december 2007 hoger beroep had aangetekend tegen dit vonnis, hervormde het Arbeidshof te Brussel met arrest van 29 februari 2008 de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank. Het arbeidshof schorste de beslissing van de vzw van 30 mei 2007, ter kennis gebracht met aangetekende brief van 13 juni 2007, en beval de vzw de heer B_i toe te laten zijn stage onder dezelfde voorwaarden als voorheen verder te laten zetten en tegen een zelfde frequentie als voorheen, op straffe van een dwangsom van 500 EUR per inbreuk en per dag vertraging tot er een uitspraak ten gronde zal zijn, voor zover de heer B_i zich vooraf aanbiedt bij de CSC om er nadere uitleg te verschaffen over het voorval van 31 juli 2007 tijdens de wedstrijd [tussen] KV Oostende en KSV Roeselare, hij medisch geschikt wordt bevonden en slaagt in het voorgeschreven conditieproeven en voor zover de heer B_i een procedure ten gronde instelt binnen de maand na de uitspraak. De kosten van beide instanties werden ten laste gelegd van de vzw.

Het staat niet ter discussie dat de heer B_i in uitvoering van het arrest van 29 februari 2008 verder aangesteld werd als scheidsrechter voor wedstrijden in de drie hoogste nationale afdelingen, overeenkomstig de voorwaarden zoals deze gedurende het seizoen 2006-2007 van kracht waren.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 26 maart 2008 vorderde de heer B voor de Arbeidsrechtbank te Brussel:

- de eenzijdig door de vzw genomen beslissing van 13 juni 2007 te vernietigen en te zeggen voor recht dat alle arbeidsvoorwaarden, inclusief de functie van scheidsrechter in de categorie B stag.1 en het hiermee overeenstemmende loon, zoals die van kracht waren voor de bestreden beslissing, behouden blijven;
- te bevelen dat hij verder tewerkgesteld zal worden als scheidsrechter in de eerste nationale voetbalafdeling, dit in overeenstemming met zijn functie als B stag.1 en alleszins met een frequentie die vergelijkbaar is met de frequentie zoals deze in het seizoen 2006/2007 plaatsvond, dit alles op straffe van een dwangsom van 15.000 EUR per inbreuk en per dag vertraging;
- de vzw te veroordelen tot het betalen van 1 EUR provisioneel, begroot op een eis van 10.000 EUR, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest.

De heer B vorderde verder de veroordeling van de vzw tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingvergoeding, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

In zijn conclusie voor de arbeidsrechtbank begrootte de heer B zijn provisionele vordering op 9.333,33 EUR.

b.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 16 maart 2009, vroeg de vzw dat de arbeidsrechtbank met toepassing van artikel 19 § 2 Ger.W. bij wijze van voorlopige maatregel zou zeggen voor recht dat de heer B de werkingsmodaliteiten van toepassing voor het seizoen 2008-2009 zou dienen te respecteren en aan de (gewijzigde) voorwaarden zou moeten voldoen om verder als scheidsrechter te worden aangeduid.

Met vonnis van 2 juni 2009 acteerde de arbeidsrechtbank dat de heer B er mee akkoord was aan de volgende voorwaarden zou voldoen vanaf het volgende voetbalseizoen:

- minimum 70 % behalen op het theoretisch examen
- vier fysieke testen afleggen gedurende het jaar, waarbij telkens de minimale normen gehaald moeten worden; in geval van niet deelnemen of niet slagen voor de fysieke test kon de heer B

niet verder functioneren tot hij tijdens de herkansingen wel deelneemt en slaagt

- geschikt worden bevonden door het medisch onderzoek
- deelnamen aan de scheidsrechtersstages, de seminars en de verplichte nationale en provinciale trainingen.

c.-

Met vonnis van 22 juni 2010 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk doch ongegrond, en veroordeelde zij de heer B. tot de kosten van het geding.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 juli 2010, tekende de heer B. hoger beroep aan tegen dit vonnis; hij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou vernietigen en zijn oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren, met verwijzing van de vzw in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. Vooraf

Artikel 767 § 3 derde lid Ger.W. bepaalt dat de door partijen neergelegde conclusie met betrekking tot de inhoud van het advies van het openbaar ministerie enkel in aanmerking kan worden genomen in zoverre ze antwoordt op het advies van het openbaar ministerie. (zie eveneens Cass. 20 september 2001, S.04.0009.N)

Geen wettelijke bepaling belet dat bij dergelijke repliekconclusie nieuwe stukken worden gevoegd, uiteraard met dezelfde beperking, met name dat zij de door concluderende partij als antwoord op het advies van het openbaar ministerie ondersteunen.

Enkel in de mate dat de door de vzw in haar repliekconclusie ontwikkelde argumenten met ondersteunende nieuwe stukken geen antwoord zouden zijn op het advies van het openbaar ministerie, zal het arbeidshof er geen rekening mee houden.

Ter zake stelt het arbeidshof dat de door de vzw in haar

repliekbesluiten, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 25 oktober 2011, geen argumenten worden ontwikkeld of stukken toegevoegd die geen antwoord zijn op het advies van het openbaar ministerie.

2. De geldigheid van de beslissing van de vzw van 13 juni 2007

a.-

Aan de orde is vooreerst de vraag of de vzw de bepalingen van de Antidiscriminatiewet 2007 heeft geschonden door de beslissing die zij heeft genomen op 30 mei 2007 en aan de heer B ter kennis heeft gebracht met aangetekende brief van 13 juni 2007 onder andere te steunen op de leeftijd van de heer Barbry.

b.-

Met toepassing van de bepalingen van de Antidiscriminatiewet 2007 is elke vorm van discriminatie op grond van leeftijd in de arbeidsbetrekkingen verboden. De leeftijd is inderdaad een beschermd criterium, zoals blijkt uit artikel 4, 4° van de Antidiscriminatiewet.

Discriminatie wordt omschreven als een onderscheid dat niet gerechtvaardigd kan worden en dus verboden is. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de directe en de indirecte discriminatie.

Artikel 4, 7° van de Antidiscriminatiewet omschrijft als directe discriminatie een direct onderscheid op grond van een beschermd criterium, dat niet gerechtvaardigd kan worden; een direct onderscheid is de situatie die zich voordoet wanneer iemand ongunstiger wordt behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld op grond van één van de beschermde criteria. (artikel 4, 6° Antidiscriminatiewet).

Artikel 4, 9° van de Antidiscriminatiewet omschrijft als indirecte discriminatie een indirect onderscheid op grond van een beschermd criterium, dat niet gerechtvaardigd kan worden; een indirect onderscheid is de situatie die zich voordoet wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze personen gekenmerkt door een bepaald beschermd criterium in vergelijking met andere personen bijzonder kan benadelen. (artikel 4, 8° Antidiscriminatiewet).

Zowel het directe als het indirecte onderscheid kunnen evenwel worden gerechtvaardigd.

Specifiek met betrekking tot het directe onderscheid op grond van het beschermd criterium 'leeftijd' in de arbeidsbetrekkingen, kan het direct onderscheid met toepassing van artikel 8 van de Antidiscriminatiewet gerechtvaardigd worden op grond van wezenlijke en bepalende beroepsvereisten.

Hiermee wordt bedoeld dat het onderscheid noodzakelijk moet zijn voor de arbeidsbetrekkingen.

(vgl. GwH nr. 39/2009, 11 maart 2009, ro B.14.3)

Van dergelijke wezenlijke en bepalende beroepsvereiste kan slechts sprake zijn wanneer:

- een bepaald kenmerk dat verband houdt met leeftijd, vanwege de aard van de betrokken specifieke beroepsactiviteiten of de context waarin deze worden uitgevoerd, wezenlijk en bepalend is;
- het vereiste berust op een legitieme doelstelling en evenredig is ten aanzien van deze nagestreefde doelstelling.

Met toepassing van artikel 12 van de Antidiscriminatiewet vormt een direct onderscheid op grond van leeftijd ook geen discriminatie wanneer het objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel, met inbegrip van legitieme doelstellingen van het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt of elk ander vergelijkbaar legitiem doel, en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.

Tenslotte bepaalt artikel 9 van de Antidiscriminatiewet dat een indirect onderscheid op grond van een beschermd criterium, een indirecte discriminatie vormt, tenzij de ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze die aan de grondslag ligt van dit indirecte onderscheid wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.

C.-

In de beslissing van de VZW van 13 juni 2007 waarvan vernietiging wordt gevorderd worden als motivering voor de beslissing van de subcommissie betaald voetbal van de CSC dat de heer Bl voor het seizoen 2007-2008 opgenomen bleef in de categorie B, doch dat hij niet meer in aanmerking kwam om wedstrijden in 1ste nationale te leiden, vijf elementen opgegeven:

- het werkplan van CSC
- de leeftijd van betrokkene
- zijn geleverde prestaties in de loop van het seizoen 2006-2007
- zijn toekomstperspectieven
- rekening houdend met het aantal effectieven nodig om de aanduidingen te garanderen in de verschillende categorieën van wedstrijden voor het volgende seizoen.

Uit de elementen die door het auditoraat-generaal in het advies van 3 oktober 2011 en de vzw in haar repliek op dit advies worden naar voor

gebracht blijkt dat bij drie van deze motieven sprake is van een directe dan wel een indirecte discriminatie, met name:

- de leeftijd van betrokkene

Hierbij kan het arbeidshof enkel vaststellen dat de vzw niet betwist dat hier sprake is van een direct onderscheid en een directe discriminatie zonder dat hiervoor enige rechtvaardiging zoals hoger omschreven voor dit onderscheid wordt gegeven.

- het werkplan van de CSC

Ten onrechte verwijt de vzw in dit verband aan het auditoraat-generaal dat dit rekening houdt met het werkplan van de CSC voor het seizoen 2007-2008 waarin wel degelijk sprake is van leeftijdscategorieën. Inderdaad staat de stelling van de vzw dat rekening moet worden gehouden met het werkplan 2006-2007 haaks op het feit dat haar beslissing van 13 juni 2007 betrekking heeft op de categorie waarin de heer B in het seizoen 2007-2008 zou opgenomen worden.

Zoals terecht opgemerkt door het auditoraat-generaal in het advies van 3 oktober 2011 stelt het werkplan 2007-2008 duidelijk dat scheidsrechters van categorie B – waarin de heer E in dat seizoen werd behouden – niet meer in aanmerking kwamen voor promotie naar de eerste nationale afdeling.

Ook hier kan niet ernstig worden betwist dat aldus sprake is van een direct onderscheid en een directe discriminatie zonder dat hiervoor enige rechtvaardiging zoals hoger omschreven voor dit onderscheid wordt gegeven.

- de toekomstperspectieven van de heer B

In dit verband geeft de vzw toe dat één van de beoordelingselementen voor de toekomstperspectieven van scheidsrechters – zij het volgens de vzw in geringe mate – te maken heeft met de perspectieven om met 'jonge en beloftevolle scheidsrechters' een reserve uit te bouwen van 'internationals', dit zijn scheidsrechters die belast kunnen worden met het leiden van supranationale wedstrijden, waarbij wordt gerefereerd aan het feit dat de internationale voetbalfederatie FIFA een maximum toetredingsleeftijd hanteert voor dergelijke internationale scheidsrechters.

Aldus wordt ook een onderscheid gemaakt op grond van een beschermd criterium, waarvoor andermaal geen rechtvaardiging wordt gegeven die toegestaan wordt door de Antidiscriminatiwet.

d.-

Artikel 15 van de Antidiscriminatiewet schrijft voor dat de bepalingen die strijdig zijn met deze wet nietig zijn.

Met toepassing van dit artikel dient de beslissing van de VZW op 13 juni 2007 genomen ten opzichte van de heer Barbry vernietigd te worden in de mate dat zij gesteund is op de leeftijd van de heer B het werkplan van de CSC en de toekomstperspectieven van de heer B

e.-

De beslissing van de vzw van 13 juni 2007 om de heer B in het seizoen 2007-2008 te behouden in categorie B doch hem geen wedstrijden in eerste nationale te laten leiden, was echter ook gesteund op twee andere criteria, met name:

- zijn geleverde prestaties in de loop van het seizoen 2006-2007
- rekening houdend met het aantal effectieven nodig om de aanduidingen te garanderen in de verschillende categorieën van wedstrijden voor het volgende seizoen.

Aan de orde is dan de vraag of de beslissing kan worden gesteund enkel op deze twee elementen, waarvan niet ter discussie staat dat zij geen verband houden met de leeftijd van de heer B

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie moet worden afgeleid dat, wanneer verschillende motieven worden ingeroepen voor een beslissing, waaronder motieven die verband houden met een beschermd criterium, in casu de leeftijd, er gezocht moet worden naar de voornaamste reden voor de genomen beslissing. Enkel wanneer een onderscheid op basis van leeftijd de voornaamste reden is voor de beslissing, zal sprake zijn van discriminatie.

(vgl. H.v.J. 16 oktober 2007, nr. C-411/05, Palacios de la Villa)

Bijgevolg moet onderzocht worden wat het belangrijkste criterium was op grond waarvan de vzw besliste om de heer B in het seizoen 2007-2008 te behouden in categorie B doch hem niet langer wedstrijden in eerste nationale te laten leiden.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert de vzw op afdoende wijze het bewijs van het feit dat de onvoldoende prestaties van de heer B de voornaamste reden waren van de beslissing die zij op 13 juni 2007 heeft genomen.

Dit bewijs blijkt uit de vaststelling van het dubbele feit dat de heer B nderdaad onvoldoende presteerde en dat twee collega's met een zelfde of (iets) hogere leeftijd met betere resultaten wel toegestaan

werd nog wedstrijden in eerste nationale afdeling te leiden.

Op basis van de gegevens die door de beoordelaars van zijn prestatie werden verstrekt, blijkt wel degelijk dat de heer B het minst goed zou hebben gescoord van de collega's in zijn categorie.

Hierbij mag aanvaard worden dat deze beoordelingen objectief zijn gebeurd.

Ten onrechte stelt de heer B dat met deze beoordelingen geen rekening kan worden gehouden, daar zij nooit met hem besproken werden en niet door hem werden ondertekend. Zelfs indien dit zou aangetoond worden (wat het bespreken van de beoordeling betreft is dit minstens zeer betwifelbaar), belet dit niet dat de opstellers van deze verslagen als ervaringsdeskundigen wel degelijk de prestaties van de heer B hebben beoordeeld en onvoldoende bevonden, waarbij zelfs het merkwaardige taalgebruik in sommige van deze verslagen niet aannemelijk maakt dat een of meerdere beoordelaars blij zou geven van enige vooringenomenheid.

De vergelijkingen die de heer B zelf uit de pers haalt waaruit zou moeten blijken dat hij tot beste scheidsrechters van het land behoort lijken wat dat betreft eerder subjectief. Bovendien werden deze beoordelingen niet opgesteld door waarnemers die enkel oog moeten hebben voor de prestatie van de scheidsrechter en niet voor de gehele wedstrijd zoals de journalisten van de aangegeven publicaties 'Het Laatste Nieuws' en 'Sport en Voetbalmagazine'.

Het bewijs van het feit dat de onvoldoende prestaties van de heer B de voornaamste reden waren van de beslissing die op 13 juni 2007 werd genomen, en niet zijn leeftijd, blijkt ook uit het feit dat twee collega's die even oud of iets ouder waren, wel toelating kregen om verder wedstrijden in eerste nationale te leiden.

Inderdaad blijkt dat de heer Burie, die iets ouder dan de heer E en de heer V die 36 jaar werd tijdens het seizoen 2006-2007, en die beiden behoorlijk scoorden op hun evaluatie (respectievelijk 14,833 en 13,875) wel de verdere toelating kregen om wedstrijden te leiden in eerste nationale afdeling.

f.-

Samengevat betekent dit dat het arbeidshof van oordeel is dat de beslissing van de subcommissie betaald voetbal van de CSC van de vzw geldig is, doch enkel voor zover de beslissing om de heer B te behouden in categorie B en hem niet langer toe te laten wedstrijden te leiden in eerste nationale afdeling, gesteund is op het criterium van zijn geleverde prestaties in de loop van het seizoen 2006-2007 en rekening

houdend met het aantal effectieven nodig om de aanduidingen te garanderen in de verschillende categorieën van wedstrijden voor het volgende seizoen.

3. De eenzijdige wijziging van arbeidsvoorwaarden

Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of de aldus beperkte beslissing van de subcommissie betaald voetbal van de CSC van de vzw om de heer B. te behouden in categorie B en hem niet langer toe te laten wedstrijden te leiden in eerste nationale afdeling, een eenzijdige wijziging van arbeidsvoorwaarden uitmaakt.

Het arbeidshof begrijpt hierbij dat een scheidsrechter enkel wedstrijden zal kunnen leiden in de eerste nationale afdeling wanneer hij ofwel behoort tot categorie A, ofwel tot categorie B tijdens zijn stage om in aanmerking te komen voor bevordering tot categorie A.

Essentieel voor de beoordeling van de vraag of een beslissing van de werkgever een eenzijdige wijziging van arbeidsvoorwaarden uitmaakt, is het antwoord op de vraag of het gaat over een eenzijdige beslissing.

Het staat niet ter discussie dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen onder andere beheerst wordt door de bepalingen van het zogenaamde 'bondsreglement'. In dit bondsreglement wordt in essentie vermeld dat een scheidsrechter bevorderd kan worden tot een hogere categorie wanneer hij slaagt in proeven, die ingericht worden onder toezicht van de CSC wat de categorieën A, B en C betreft, en positief wordt geëvalueerd na een stage.

Wanneer een scheidsrechter van de categorie B toegelaten wordt tot de stage om eventueel bevorderd te worden naar categorie A, is hij er bijgevolg van op de hoogte dat hij niet zal kunnen overgaan naar categorie A indien hij na afloop van stage niet positief wordt beoordeeld. In die zin behoort het tot de overeengekomen voorwaarden van de stage en dus ook van de arbeidsovereenkomst tussen partijen dat de bevoegde instantie bij een negatieve evaluatie na de stage, de beslissing kan nemen hem niet te laten overgaan naar categorie A na de beëindiging van de stage.

Vermits de betrokken scheidsrechter niet behoort tot categorie A, en weliswaar wel tot categorie B doch niet langer als stagiair, kan hij niet langer wedstrijden leiden in eerste nationale afdeling. Daar de vergoeding van de scheidsrechter afhankelijk is van de afdeling waarin hij een voetbalwedstrijd leidt, is het evidente gevolg hiervan dat zijn inkomsten verminderen.

Samengevat betekent dit dat de vzw de arbeidsvoorwaarden niet

eenzijdig heeft gewijzigd.

De vordering van de heer B die gesteund is op een eenzijdige wijziging van arbeidsvoorwaarden, dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen, zoals terecht door de arbeidsrechtbank beslist.

4. Rechtsplegingvergoeding

De betwisting tussen partijen is geen rechtspleging bedoeld in de artikelen 579 en 1017 tweede lid Ger.W, zodat toepassing gemaakt moet worden van de rechtsplegingvergoeding voorzien in de algemene regeling van artikel van het KB. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingvergoeding.

Met toepassing van artikel 2 tweede lid van het KB. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingvergoeding, wordt voor de toepassing van dit artikel het bedrag van de vordering vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W.

Artikel 557 Ger.W. refereert in dit verband aan het bedrag gevorderd in de inleidende akte, met uitzondering van gerechtelijke intrest, gerechtskosten en dwangsommen.

Artikel 618 Ger.W. laat toe dit te corrigeren aan de hand van de som die in de laatste conclusie wordt gevorderd.

In laatste conclusie vordert de heer B meer dan 5.000 EUR doch minder dan 10.000 EUR, zodat het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding 990 EUR bedraagt.

OM DEZE REDENEN;

HET ARBEIDSHOF;

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

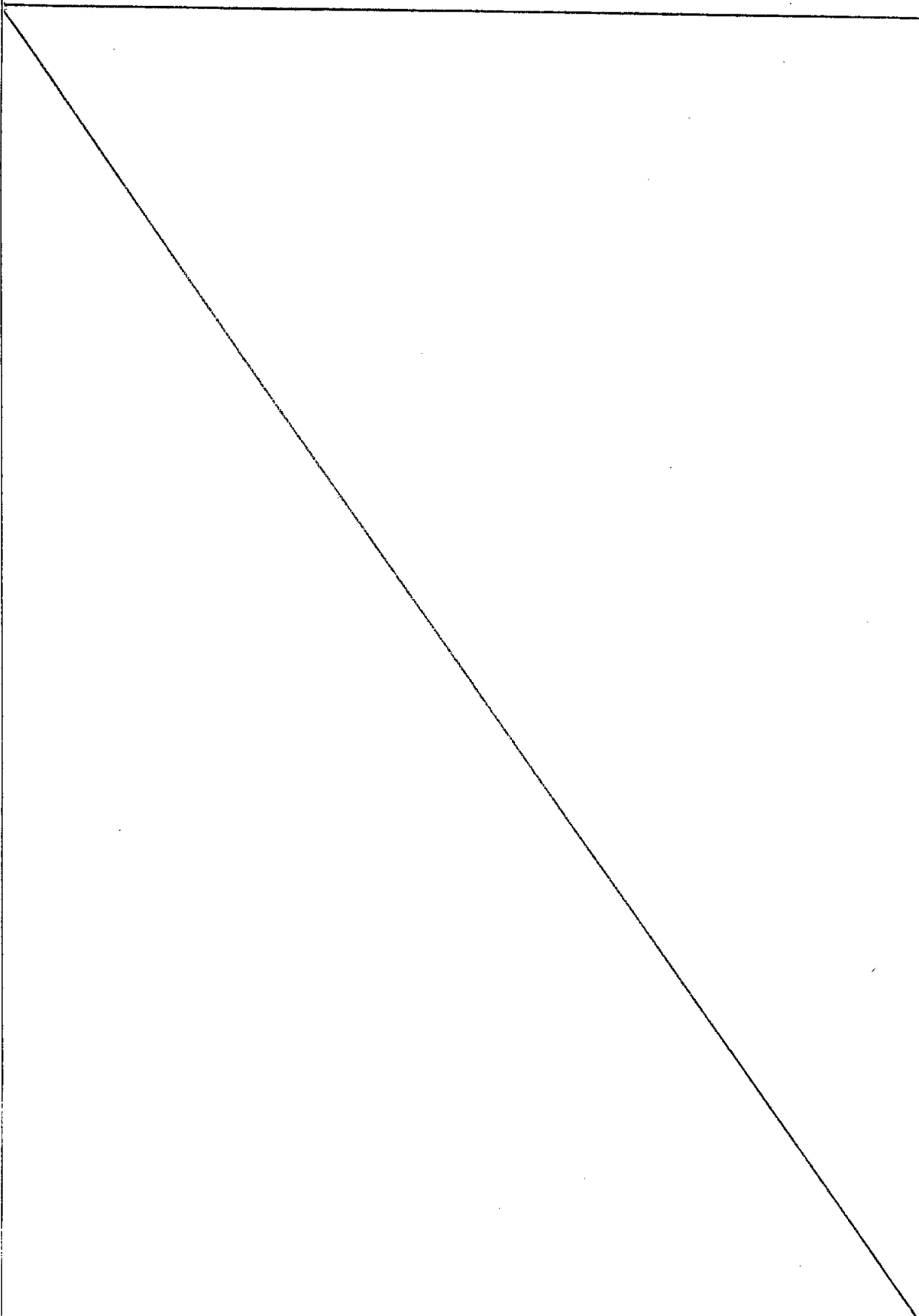
Gezien het schriftelijk advies van mevrouw S. SABLON, substituut-arbeidsauditeur bij het Arbeidsauditoraat gedelegeerd bij het Auditoraat-generaal ontvangen ter griffie op 3 oktober 2011.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de heer B[] in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 990 EUR rechtsplegingvergoeding.

Aldus gewezen door de derde kamer van het arbeidshof en
ondertekend door:

D. Ryckx, raadsheer;

J. Lindemans, raadsheer in sociale zaken, als werkgever;

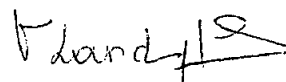
S. Marchand, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende;

Bijgestaan door

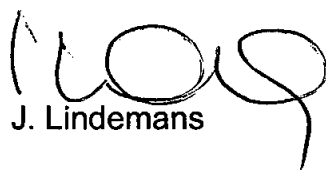
S. Van Landuyt, afgevaardigd griffier.

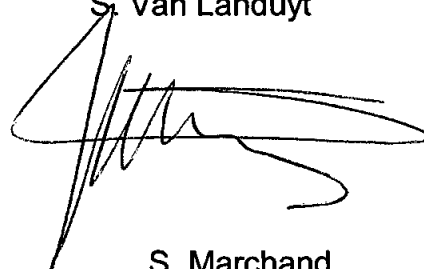
D. Ryckx

S. Van Landuyt

J. Lindemans

S. Marchand

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer
van het arbeidshof te Brussel op 22 november tweeduizend en elf
door :

D. Ryckx
Bijgestaan door

raadsheer

S. Van Landuyt

afgevaardigd griffier

D. Ryckx

S. Van Landuyt